RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 130.300 van 15 april 2004
in de zaak A. 150.557/XII-4116.

In zake : de NV INITIAL SECURITY,
die woonplaats kiest bij
advocaten A. Vanderelst en G. L'Heureux,
kantoor houdende te Zaventem,
Leuvensesteenweg 369

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'Hooghe, M. Gelders en L. Schellekens,
kantoor houdende te Brussel,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

tussenkomende partij :

de NV SECURIS,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. Hamels,
kantoor houdende te Leuven,
Koning Leopold I-straat 20.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Initial Security op 9 april 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

"(I) de beslissing van onbekende datum om de opdracht 'algemene offerteaanvraag IBZ/Nortgate/2004 in verband met de bewaking van de gebouwen aan de Koning Albert II-laan nummer 6 en 8 te 1000 Brussel' toe te kennen aan Securis, en
(II) de uit voormelde beslissing volgende impliciete beslissing van onbekende datum om niet aan verzoekster te gunnen";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 april 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 april 2004, om 10.30 uur;

Gezien het ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift waarbij de NV Securis vraagt in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij voordeel blijkt te halen uit de bestreden beslissing en erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. L'Heureux, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaten M. Gelders en L. Schellekens, die verschijnen voor de verwerende partij, en van advocaten F. Timé en H. Haegemans, die loco advocaat J. Hamels verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij omtrent het nadeel betoogt dat zij dreigt een overheidsopdracht te verliezen, die een belangrijke referentieopdracht en tevens een prestigieuze opdracht is, dat zij eerder herstel in natura nastreeft dan een louter herstel bij wege van schadevergoeding en de betrokken opdracht een omzet van 1.000.000 euro zou genereren;

Overwegende dat het voorliggende geschil beslissingen betreft die betrekking hebben op een overheidsopdracht waaromtrent reeds contractuele relaties blijken te zijn tot stand gekomen; dat de tussenkomende partij immers een kopie van een brief met datum 30 maart 2004 voorlegt waarin de voorzitter van de FOD

Binnenlandse Zaken aan de tussenkomende partij meedeelt dat haar offerte met betrekking tot de in het geding zijnde opdracht “werd goedgekeurd”; dat de tussenkomende partij in die brief gevraagd wordt een borgtocht te storten en de identiteit mede te delen van een gevolmachtigde om ten aanzien van de verwerende partij “een enkel aanspreekpunt naar voor te brengen”; dat voorts de tussenkomende partij ter terechtzitting verklaart dat de opdracht reeds in uitvoering is;

Overwegende dat de gevraagde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen niet de schorsing zou meebrengen van de verbintenissen die voortvloeien uit de voornoemde contractuele relaties, aangezien zulks tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewone rechtbanken behoort; dat de gegevens waaruit de verzoekende partij haar nadeel afleidt nochtans alle verbonden zijn met het niet zelf kunnen uitvoeren van de opdracht; dat bijgevolg het nadeel waardoor de verzoekende partij aanvoert te zijn bedreigd, niet kan worden tenietgedaan of vermeden door een schorsingsarrest van de Raad van State, aangezien zelfs bij een dergelijke schorsing het bestaan van de voormelde contractuele relaties vooralsnog blijft verhinderen dat het de verzoekende partij is die de betrokken opdracht uitvoert; dat aan de derde van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen;

Overwegende dat aan die conclusie geen afbreuk wordt gedaan door het feit dat de verwerende partij zelf in haar nota betoogt dat “werd vastgesteld dat niet de voormelde voorzitter van het directiecomité [...] maar (wel) enkel de minister van Binnenlandse Zaken zelf bevoegd was om de betrokken overheids-opdracht toe te wijzen” maar om “pragmatische redenen” werd beslist om de inschrijver die de voordeligste regelmatige offerte had ingediend alvast met de aanvang van de opdracht te belasten, omdat het “absoluut onmogelijk was om deze gebouwen niet van bewaking te voorzien”; dat deze gegevens er wel toe nopen de kosten van de vordering tot schorsing ten laste te leggen van de verwerende partij,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV Securis in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

<u>Artikel 2</u>.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

<u>Artikel 3</u>.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien april 2004, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**